

Her er vores første indlæg i den nye strikkeblog, der vil blive skrevet af Katrine og Marianne på skift. Der kommer forhåbentlig et nyt indlæg hver mandag. Vi vil meget gerne have reaktioner på det.

Af Katrine Nordestgaard

“Jeg har mistet min strikke-mojo!”

Strikkere, der benytter sig af Instagram som inspirationskilde og fællesskab, vil med stor sandsynlighed være stødt på dette udsagn på et tidspunkt. Løst oversat betyder det: “Jeg orker ikke at strikke, jeg har mistet motivationen”.

Redaktionen hos Strikkeglad.dk har længe overvejet muligheden af en blog som supplement til vores opskriftsdatabase, boganmeldelser og leksikon. Efter flere tilløb blev vi enige: nu skulle det være! Undertegnede, der er boganmelder og den, der finder garnalternativer hos vores samarbejdspartner Rito.dk, vil i samarbejde med Marianne, der oversætter opskrifterne, være skribent. Og da jeg har strikket en del i mange år og har ord og meninger om nærmest alt, er det oplagt, at jeg starter. Hånden op! Den snupper jeg!

Men.... jeg har mistet min strikke-mojo!

Det sker en gang imellem. Jeg kender ikke nogen strikkere, det ikke er sket for. Og vi kommer alle sammen tilbage igen på et eller andet tidspunkt. Men uanset hvordan, vi vender og drejer det, så er det en lidt bagvendt måde at starte en blog på:

Jeg gider ikke!

Og så alligevel ... for der er jo masser at sige om mistet inspiration! Jeg har ikke opskriften, der kan bringe inspirationen tilbage for andre, men jeg kan fortælle, hvordan jeg selv greb det an denne gang.

Først og fremmest lader jeg være at strikke. For mig SKAL strik være sjovt, hyggeligt, afslappende og intet andet. Det må gerne være udfordrende og frustrerende, men så skal det være en del af en proces. Dælmehøj, om jeg vil pligtstrikke! Så jeg lægger strikketøjet fra mig. Finder på noget andet at lave.

Jeg går lidt rundt om min strikkekurv (ok, mine strikkekurve! Jeg har en del) og kigger lidt: Jeg blev faktisk færdig med en hel del på samme tid. Og så slår det mig: Jeg har ikke nok projekter! Nu er jeg godt klar over, at der sidder en del monogame strikkere derude, men dem er jeg altså ikke en del af. Jeg har altid gang i i hvert fald fire projekter.

1. Fjernsynsstrikk. Noget, jeg kan strikke på uden at tænke og uden at kigge ned. Det kører bare.
2. Noget dejligt svært! Noget, der virkelig kræver min opmærksomhed. Det er en form for meditation for mig at sidde med den slags.
3. Noget, jeg kan have med i tasken. Altså en slags fjernsynsstrikk, men det må ikke fylde ret meget.
4. Noget kreativt. Noget, jeg strikker ud af hovedet, hvor jeg kan bruge min kreativitet og sætte farver sammen undervejs. Det kaldes ofte "restestrik", men jeg har en tilgang, hvor jeg ikke bare stikker hånden i posen og trækker den næste farve op. Mere om dét i et andet blogindlæg.

En gang imellem strikker jeg også på en gave af en art eller har gang i flere af ovenstående. Men altid minimum fire projekter, da ovenstående kriterier alle skal være repræsenteret i min kurv.

Et kig i kurven afslører, at de nyligt afsluttede projekter faktisk lader min bugnende kurv

slunken tilbage. Paradoksalt nok har jeg masser af projekter, men ved nærmere eftersyn er de alle i den mest frygtede af alle kategorier: UFO'er (UnFinished Object - projekter, der er gået i stå). Der er altså masser af projekter, men ingen, jeg gider strikke på, og ingen i de fire kategorier.

Så vejen ud af min strikkekrise er enkel: Jeg pakker UFO'erne væk (eller trevler op), og så gennemgår jeg mine bøger, Ravelry, siden her og Instagram for inspiration. Jeg har nemlig i tidens løb markeret og gemt flere opskrifter, end jeg kan nå at strikke mig igennem, om jeg så skulle blive 100 år!

Sådan blev min strikkekrise løst denne gang. Næste gang gør jeg nok noget andet for at finde motivationen. Det er vel dét, kreative mennesker gør? Løser problemerne??

Katrine